

skildrede mig som den sorgløse Ingenue og sagde, at det sømmede sig bedre for mig at bære den graahærdede Bekymring til Skue, som i Almindelighed passede for en Finansminister og ganske særlig passende for en Finansminister i den danske Stat for Øjeblikket. Til at være Ingenue er jeg alligevel lidt for forfaren i denne Verdens Ting og ikke mindst i de politiske, og hvad den graahærdede Bekymring angaar, skal jeg indrømme, at det ærede Medlem og flere af hans Meningsfæller have gjort; hvad de formaaede for at sætte mig graa Haar i Hovedet og ville maaske gøre det ogsaa i Fremtiden. Ogsaa uden disse Bestræbelser fra de Herrers Side ser jeg meget vel, hvad der er at være bekymret over, og hvor Vanskelighederne ere, og navnlig er der een Ting, de Herrere ikke kunne naa ved deres Udtalelser, det er: at forøge min Følelse af det Ansvar, der hviler paa mig. Den er overhovedet saa stærk, som den kan blive, og ingen som helst Udtalelser, hverken fra den ene eller den anden Side, kunne influere derpaa. Der er ingen, som ser disse Vanskeligheder paa saa nært Hold som en Finansminister, der er ingen, som i den Grad fra Morgen til Aften har dem inde paa Livet af sig og for en stor Del som rent personlige Plager af den forskelligste Art. Man behøver sandelig ikke at prædike for mig, at vi ere under vanskelige Forhold, og at det gælder om, saa hurtigt det kan ske, paa forsvarlig og solid Maade at komme ud deraf. Det er ganske overflødig.

Jeg skal ikke gentage de Betragtninger, jeg har gjort gældende ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget. Lad mig blot sige, at Forhandlingernes videre Løb yderligere har vist, at der ikke er meget at gøre ud af Talen om, at det er fra Militærudgifterne, vore finansielle Vanskeligheder stamme. Over de finansielle Vanskeligheder kastes det grelleste Lys ved det sørgelige Statsregnskab med dets 51 $\frac{1}{4}$ Million Underbalance. Men naar der af denne Underbalance kun stammer omtrent 3 $\frac{1}{2}$ Million fra Forøgelsen af Militærudgifterne, er der ikke meget at gøre ud af den Ting. Man bliver imidlertid ved med sin Klippen i Brønden og siger, at det er fra Militærudgifterne, det hele stammer, men

man kan, som sagt, ingen Vegne komme med det.

Der er blevet rettet en skarp Kritik mod det Beregningsgrundlag, hvorpaa Skattereformen af 1908 er bygget, og ogsaa mod de Budgetteringer, der siden have fundet Sted. Hvad disse Budgetteringer angaar, f. Eks. at man i det første Aar har opført hele Forøgelsen af Arveafgiften, skønt der, inden denne Forøgelse kunde træde i Kraft, dog først maatte dø nogle og deres Boer behandles til Ende, vil jeg sige, at jeg ikke vil forsvare denne Praksis. Det er gammel Praksis, at man, naar en ny Skat indføres, opfører den med dens hele Beløb, og ligeledes at man, naar en gammel Skat afskaffes, tager Afskaffelsen med hele Beløbet, uanset der kan være Efterbeløb, der paa forskellig Maade gaa ind. Dette har man formodentlig gjort, for at Budgettet skal vise det rigtige finansielle Billede af de nye Forhold, der finanspolitisk set ere skabte, de Forhold altsaa, som ville gøre sig gældende, naar man er naaet til Hvilepunktet, Normaltilstanden. Paa samme Maade gaar man frem ved Udgifterne. Naar det f. Eks. drejer sig om et Byggeforetagende, opfører man hyppigt den hele Udgift paa vedkommende Aars Budget, endskønt man meget godt ved, at der i 9 af 10 Tilfælde ikke vil blive Brug for hele Beløbet, idet der erfaringsmæssigt vil blive et uforbrugt Beløb, der bliver at føre til Udgift paa næste Til lægsbevillingslov. Man ved alt dette, man har sine Erfaringer derom, men man er alligevel for en stor Del bleven i den gamle Skure. Dette vil jeg paa ingen Maade forsvare, og paa flere Punkter — og flere og flere Punkter for hvert Aar, der gaar — rette vi dette og søge at bringe Budgettet, baade paa Indtægts- og Udgiftssiden, saa nær op ad Virkeligheden som muligt, og naar vi næste Aar komme til at staa overfor et forhaabentlig fuldstændig omformet Budget, skulde det gerne kunne gennemføres saa vidt muligt fuldt ud.

Man tillægger Skattereformen af 1908 en afgørende Betydning for det store Underskud. I saa Henseende har jeg Lyst til at gøre et Par Bemærkninger. Jeg kommer til at trætte Dem med nogle Tal, men jeg tror, at de ere ganske instruktive